

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quare sex gradus computantur. De dispensatione Gregorij habita ad
Anglos. C

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

vero, qui septē gradus ponunt, trūcum inter gradus cōputant. Varie nācō cōputantur gradus cōsanguinitatis. Alii n. patrem in primo gradu, filios in secundo ponūt: Alii primum gradum filios appellant, nēgantes gradum cognitionis inter patrem & filium esse, cum vna caro sint pater & filius. Auctoritates ergo, quæ cōsanguinitatis cautelam vsq; in septimum gradum prohibent, patrē ponit in primo gradu. Illi vero, qui vsq; ad sextum gradum prohibent, primum gradum filios appellant. Atq; ita fit, ut ex dē pēsonē secundum hanc diueritatem inueniantur, in sexto, & septimo gradu. Patrē vero in primo gradu ponit, qui fratres dicuntur secundū gradum. Hoc modo cōputat Zacharias Parentes. papa, inquiens, Parētelæ gradus taliter computamus. Ego & frater meus vna generatio sumus, primumq; gradum efficiimus. Rursus, filius meus, & fratri mei filius secunda generatio sunt, & secundum gradū faciūt: atq; ad hunc modū ceteræ successiones. Inter illos vero, qui sex cōputat gradus, & illos qui septē computant gradus, nulla in sensu existit diuersitas, quamvis in numero graduū varietas videatur. Ultima enim generatio si à fratribus sumat initium numerādi, septima inuenitur.

Quare sex gradus computantur.

Quare vero sex cōputet Isidorus, ipse apertis dicens, Consanguinitas dum se paulatim propaginū ordinibus dirimens usque ad ultimum gradum protraxerit, & propinquitas esse desierit, tunc primum lex in matrimonii vinculum eam recipiet, & quodammodo incipiet retocare fugientem. Ideo autem usq; ad sextum generis gradum consanguinitas constituta est, ut sicut sex extatibus mundi generatio & hominis status finitur. Ita propinquitas generis tot gradib; terminetur. In his sex gradib;. omnia propinquitatum nomina continētur, ultra quos nec affinitas inueniri, nec successio posse.

*Isid. lib. 9.
etym. c. 6.*

est amplius prorogari. Secundum alios, septem gradus ideo computatur, ita ut post septem gradus sponsus sponsa iungatur: sicut post hanc vitam, quae septem diebus agitur, ecclesia Christo iungetur. His autem occurrit illud, quod Gregor. Aug. Anglo-
rum episcopo, a quo requisitus fuerat, quota ge-
neratione debeant copulari, rescribit sic: Quædā
lex Romana permittit, ut siue fratris vel sororis,
seu duorum fratum germanorum, seu duarum
sororum filius & filia misceantur. Sed experimēto
didicimus, ex tali coniugio sobolē non posse suc-
crescere. Vnde necesse est, ut quarta vel quinta ge-
neratio fidelium licenter sibi cōiungatur. Sed post
multum tēporis idem Greg. à Felice Messanæ Sici-
liz præside, requisitus utrum August. scripserit, ut 31. li. 12. Felic.
Anglorū quarta generatione contracta matrimo-
nia non soluerentur, inter cætera talē reddidit tra-
tionem: Quod scripsi August. Anglorum episcopo,
iphi etiam Anglorum genti, quæ nuper ad fidē ve-
berat, nec à bono quod cæperat metuendo anste-
riora recederet, specialiter & non generaliter me
agnoscas scripsisse. Nec ideo hæc eis scripsi, ut post
quam in fide fuerint solidati, si infra propriā com-
sanguinitatem inuenti fuerint, non separentur:
aut infra affinitatiis lineam, id est, usque ad septi-
mam generationem iungantur.

DE GRADIBVS AFFINITATIS.

DISTINCT. XLI. A

NVnc de affinitate videndum est: de qua Gre-
gor. ait, Porro de affinitate, quam dicitis pa-
rentelam esse, quæ ad virum ex parte vxoris, seu
quæ ex parte viri ad uxorem pertinet, manifesta
ratio est: quia si secundum diuinā sententiā ego &
uxor mea sumus una caro, profecto mihi & illi mea
suaq[ue] parētela propinquitas una efficitur. Quocir-
ca ego & soror uxoris meæ, in uno & primo grādi
erimus: filius vero eius, secundo gradu erit à me: ne-

35. q. 5. cap.
Porro de af-
finitate.